

កិច្ចសំភាសន៍របស់ម៉ាឈ្មោះ ចែប សុគន្ធ

ក៖ អ្នកសំភាសន៍ឈ្មោះ ហេង សុដីរី   ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះ ចែប សុគន្ធ

ក៖ ជាដំបូងខ្ញុំសូមជំរាបសួរម៉ា!

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសម៉ាថ្ងៃនេះខ្ញុំមានឱកាសដែលបានសំភាសន៍ម៉ាផ្ទាល់ ទាក់ទងនឹងជាមួយនឹងប្រវត្តិរបស់ម៉ាហើយនឹងជីវិតរបស់ម៉ាដែលម៉ាធ្លាប់បានតស៊ូតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ឥលូវ ក៏ដូចជាសម័យមុនក្នុងជំនាន់ពលពត៌មានចុងណាស់ម៉ា ម៉ាមានជីវិតតស៊ូនឹងបទពិសោធន៍ជាច្រើនដើម្បីចែកចាយអោយទៅដល់ក្មេងៗ(សំលេងកូនក្មេងយំ)

ក្រោយគេបានស្តាប់ចឹងថ្ងៃនេះខ្ញុំនឹងធ្វើការសំភាសន៍ម៉ាទាក់ទងជាមួយនឹងអី...ជីវិតរបស់ម៉ា ហើយនឹងប្រវត្តិរបស់ម៉ានឹងដើម្បីនឹងយកទៅរក្សាទុកអោយបានដល់កូនចៅជំនាន់ក្រោយនឹងអោយពួកគាត់បានស្តាប់ហើយនឹងយើងនឹងយកសំលេងរបស់ម៉ានឹងយកទៅដាក់នៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលានៅខាងសហរដ្ឋអាមេរិច

ចាសហើយចឹងតើម៉ាអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំបានធ្វើការសំភាសន៍ម៉ាដែរឬទេ?

ខ៖

អោយសំភាសន៍បើតាមការដែលលំបាកនឹងលំបាកច្រើនយ៉ាងណាស់កូនអើយធ្វើការងារមិនស្គាល់យប់មិនស្គាល់ថ្ងៃណាស់បើគេប្រើអោយយើងធ្វើអីយើងចេះតែធ្វើទៅសង្គមនេះយើងបើមិនធ្វើមិនដើរតាមគេវាមិនកើតទេ(សំលេងកូនក្មេងពីខាងក្រៅ)ទាល់តែយើងនឹងទៅតាមគេចឹងទៅអោយតែជីវិតនឹងបានរស់គេអោយធ្វើអីក៏ធ្វើទៅ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសៗម៉ា ចឹងអី....

មុននឹងចូលទៅដល់បទពិសោធន៍នៃជីវិតរបស់ម៉ាចឹងខ្ញុំសូមធ្វើការអនុញ្ញាតសួរឈ្មោះរបស់ម៉ា ជាមុនសិនម៉ាមានឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះចែប សុគន្ធ(សំលេងកូនក្មេង)!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយចុះឈ្មោះរបស់ម៉ាមានឈ្មោះហៅក្រៅដែរឬទេម៉ា?

ខ៖ អត់មានទេឈ្មោះតែចឹងនឹងឈ្មោះ គន់!

ក៖ ចាសហើយចុះចំណែកឈ្មោះនៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណវិញម៉ា?

ខ៖ ចែប សុគន់!

ក៖ ចាសហើយអី...សព្វថ្ងៃអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ ខ្ញុំសព្វថ្ងៃអាយុ៧៤ឆ្នាំហើយ(សំលេងកូនក្មេងពីខាងក្រៅរំខាន)!

ក៖ ចាសម៉ា ម៉ាមាននៅចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ខ្លួនដែរឬទេ?

ខ៖ ហើយខ្ញុំមិនចាំសោះហើយចៅ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចុះថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ម៉ាជាខ្មែរយើងដូចជាចន្ទគតិ
សរិយគតិអីនឹងម៉ាមាននៅចាំដែរឬទេម៉ា?

ខ៖ អត់ចាំទាំងអស់!

ក៖ ចាសហើយចុះក្រុមគ្រួសាររបស់ម៉ាអី...ឪពុកម្តាយរបស់ម៉ាមានឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះចែបនឹង!

ក៖ ពួកគាត់មានឈ្មោះអីខ្លះទៅម៉ា?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះ ប៉ាន់ ចែប!

ក៖ ចុះឪពុកវិញ?

ខ៖ ឪពុកឈ្មោះចែប ហើយម្តាយឈ្មោះលីកែស!

ក៖ ពួកគាត់មានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរម៉ា(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)?

ខ៖ កូនមិនមានប៉ុន្មានទេ....

ក៖ អញ្ជឹងអី....

ខ៖ ដឹងតែសព្វថ្ងៃនឹងនៅរស់បួននាក់!

ក៖ ចាសម៉ាពួកគាត់ជាបងប្អូនរបស់ម៉ាទាំងអស់នឹងម៉ានី?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយចុះពួកគាត់មានឈ្មោះអីគេខ្លះម៉ាមាននៅចាំដែរឬទេ?

ខ៖ ឈ្មោះបងប្អូនរបស់ខ្ញុំក៏អីនាង?

ក៖

ចាសឈ្មោះបងប្អូនរបស់ម៉ាទាំងអស់ដែលត្រូវជាបងប្អូនបង្កើតម៉ាណាស់ម៉ា(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)ពួកគាត់មានឈ្មោះអីខ្លះទៅ?

ខ៖ អូ...ឈ្មោះយាយ យឿន ហើយឈ្មោះ យឿន ហើយឈ្មោះ វ៉ាន់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចឹងសរុបទាំងអស់បួននាក់នឹងអី?

ខ៖ នឹងហើយចាស ទាំងអស់បួននាក់គឺថា បួននាក់ខ្ញុំ
បងប្អូនរបស់ខ្ញុំបួននាក់នឹង(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖

អូ...ហើយអី....ម៉ាបងប្អូនរបស់ម៉ាសព្វថ្ងៃនៅមានជីវិតដែរឬទេម៉ា(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)?

ខ៖ នៅទាំងអស់នឹង(សំលេងកូនក្មេងពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសហើយម៉ាជាកូនទីប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំជាកូនទីមួយ!

ក៖ បងគេនឹងម៉ា?

ខ៖ ចាស(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសហើយពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាមានទីលំនៅៗឆ្ងាយពីគ្នាឬក៏នៅជិតៗនេះដែរម៉ា?

ខ៖ នៅជិតនឹងតើទាំងអស់គ្នានឹង!

ក៖ ទាំងអស់ទាំងបួនម៉ងម៉ា?

ខ៖ ចាសនៅខាងណោះក៏បួន នៅខាងនោះក៏បួននៅជិតគ្នានឹង!

ក៖ ចាស

ចឹងស្រួលហើយបាននៅជិតៗគ្នាចឹងយើងអី...ងាយស្រួលចែកគ្នាពេលទៅណាទៅណាអីដឹង
ស្រួលបបួលគ្នាទៅ!

ខ៖ (សើច)!

ក៖ ចាសហើយម៉ាពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មានដែរម៉ា?

ខ៖ ស្រីបី ប្រុសតែមួយទេ!

ក៖ ប្រុសតែមួយទេហ៍ម៉ា ប្រុសចុងក្រោយគេ ប្រុសពៅគេហ៍ម៉ា?

ខ៖ អត់ទេពៅស្រី(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសតើកូនប្រុសត្រូវជាប្អូនរបស់ម៉ានឹងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរម៉ា?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះ យឿន!

ក៖ ចាសលោកពូយឿន

ចាសហើយសព្វថ្ងៃនឹងពួកគាត់មានគ្រួសារមានប្តីប្រពន្ធមានកូនមានចៅអស់ហើយនឹងម៉ា?

ខ៖ មានអស់ហើយ!

ក៖ ចាសហើយពួកគាត់ទាំងអស់គ្នានឹងនៅជិតៗនេះទេ

ហើយពួកគាត់ទាំងអស់គ្នានឹងប្រកបមុខរបរអីខ្លះទៅម៉ា?

ខ៖ អីម...តែត្បាញនឹងចៅអើយត្បាញ!

ក៖ ត្បាញនីម៉ា!

ខ៖ ជីវភាពនឹងរស់នៅវេទនាដែរនឹងមិនត្រឹមត្បាញនឹងទេ!

ក៖ ចាសហើយចុះចំណែកម៉ាសពូថ្ងៃម៉ាក្របកមុខរបរអីដែរម៉ា?

ខ៖ ហើយខ្ញុំអត់មានរកស៊ីមុខរបរអីទេតែកូននឹងរកស៊ីចិញ្ចឹមម៉ែចិញ្ចឹមឪទៅ
ខ្ញុំនៅតែកូនមិញនឹងមួយនឹងទេនៅជាមួយវាមិញនឹងណាស់!

ក៖ ចាសចុះសព្វថ្ងៃម៉ាមានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរម៉ា?

ខ៖ ខ្ញុំមិនដឹងកូនប៉ុន្មានទេ....កូនទាំងអស់ប្រាំមួយនាក់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ពួកគាត់ឈ្មោះអីខ្លះ.....

ខ៖

ប៉ុន្តែគេមានគ្រួសារអស់ហើយទៅនៅឆ្ងាយៗណាស់នៅជិតតែវាមួយនឹងទេហើយនឹងកូនក្រោយ
នឹងមួយទេ!

ក៖ ចាសៗម៉ាហើយអី....តើម៉ាកូនៗរបស់ម៉ាទាំងអស់គ្នានឹងពួកគាត់មានឈ្មោះអីខ្លះទៅម៉ា?

ខ៖ មានឈ្មោះកៀង យីន ឈ្មោះសារុំ ឈ្មោះសារី ទាំងគ្នាបួននាក់នឹង!

ក៖ ចាសៗកូនទាំងបួននាក់ ហើយទាំងអស់៦នាក់ហីម៉ា?

ខ៖ ចាសទាំងគ្នានឹង៦នាក់!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ ប៉ុន្តែកូនប្រុសៗនឹងគេនៅឆ្ងាយ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ កូនស្រីៗនឹងបាននៅជិតម្តាយ!

ក៖ ចាស ចុះសព្វថ្ងៃកូនដែលនៅជាមួយនឹងម៉ាមានប៉ុន្មាននាក់ដែរម៉ា?

ខ៖ មានៗបីនាក់

ប្តីនឹងមុខរបររត់ខុបម៉ូតូនឹងណាស់ទុកគ្រាន់ចិញ្ចឹមជីវិតនឹងទៅពិបាកណាស់នាងអើយ(សំលេង
រំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាស!

ខ៖ រកមួយថ្ងៃនហូបមួយថ្ងៃយ៉ាងនេះ
បើពឹងទៅលើគ្នាតែមួយម្នាក់ឯងរកស៊ីចិញ្ចឹមម៉ែចិញ្ចឹមកូន!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយពួកគាត់រៀបការអស់ហើយនឹម៉ា?

ខ៖ ចាសកូនរបស់ខ្ញុំនឹងរៀបការមានគ្រួសារអស់ហើយ!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយអី...ម៉ាកូនរបស់ម៉ាស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ កូនរបស់ខ្ញុំនឹងស្រីបួនហើយប្រុសតែពីរទេ!

ក៖ ស្រីបួនហើយប្រុសតែពីរទេ ចាសហើយម៉ាមានកូនចៅចៅទូតហើយនឹម៉ា?

ខ៖ ចាស?

ក៖ ចាសម៉ា ហើយចុះម៉ាមានចៅទូតហើយឬនៅម៉ា?

ខ៖ មានចៅទូតហើយមានបួនប្រាំអ្នកហើយចៅទូតហ៍ចៅច្រើនណាស់ខ្ញុំ(សើច)!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ ប៉ុន្តែពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងនៅឆ្ងាយនៅឯខេត្តពោធិ៍សាត់ឯណាណោះទៅ!

ក៖ ហើយទៅយូរៗបានគេមកលេងម្តងហ៍ម៉ា?

ខ៖ ចាស យូរៗគេមកលេងនឹងខ្ញុំម្តងមួយឆ្នាំគេមកលេងម្តងពីរដងចឹងទៅណាស់ចៅ!

ក៖ ចាសចឹងចៅៗរបស់ម៉ាគឺគួរអោយស្រលាញ់ចាស

ហើយពួកគាត់មកលេងជាមួយនឹងម៉ារាល់ថ្ងៃឬក៏យូរមកលេងម្តងម៉ា?

ខ៖ យូរៗមកលេងម្តងនឹងចៅគេអាឡើយរវល់រកស៊ីចឹងណាស់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយអី...ម៉ាដែលធ្លាប់ទៅលេងនឹងពួកគាត់ដែរឬទេ?

ខ៖ អត់ទេ ខ្ញុំអត់ដែលបានទៅទេចៅ(សើច)!

ក៖ ចាសម៉ា ម៉េចចឹងម៉ា?

ខ៖

អូយ...ខ្ញុំអត់ស្រួលខ្លួនខ្ញុំទេសព្វថ្ងៃនឹងនោះវិលរវល់នៅក្នុងខ្លួនណាស់ធ្វើដំណើរទៅឆ្ងាយមិនបានទេចៅ!

ក៖ ចាសម៉ាហើយចុះសព្វថ្ងៃម៉ាមានជំងឺអីដែរម៉ាលើអីគេដែរ?

ខ៖

មានតែលើសឈាមទៅចេះតែវិលទៅជួនណាទៅក្រពះពោះរៀនចឹងទៅ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចុះពេទ្យគេថាម៉េចដែរម៉ា ជំងឺរបស់ម៉ាអាចនឹង.....

ខ៖ មិនដឹងគេថាម៉េចទេ

មើលទៅគេចេះតែថាជួបខ្លាញ់ជួបស្អឹងណាឯណ៍ច្រើនណាស់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ (សំលេងកូនក្មេង)ជួនទៅទឹកថ្នាំគេយកមកលក់ផឹកទៅក៏វាមិនឃើញជាបាត់ទៅណាដែរ!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយម៉ាអី...ទីលំនៅសព្វថ្ងៃម៉ាមានទីលំនៅៗណាដែរម៉ា?

ខ៖ នឹងនៅនឹងៗ!

ក៖ ទីលំនៅរបស់ម៉ាដែលម៉ាកំពុងរស់នៅសូមម៉ាជួយបញ្ជាក់ភូមិឃុំ សង្កាត់ ហើយនឹងខេត្តផងម៉ា ភូមិអីដែរម៉ា?

ខ៖ ខ្ញុំហ្ន៎ស? ខ្ញុំនៅភូមិពក ក្នុងខេត្តកណ្តាល!

ក៖ ចាសម៉ា នៅស្រុកណា....

ខ៖ ហើយនៅនឹងឃុំកោះឧញ៉ាតី!

ក៖ នៅកោះឧញ៉ាតី ចាស ហើយម៉ាមានទឹកនៃឯកំណើតរបស់ម៉ាម៉ងនៅឯណាដែរម៉ា?

ខ៖ អីម! ស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំនៅនឹងៗម៉ង(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អូ...ចឹងម៉ាមិនដែលបានផ្លាស់ទីលំនៅទេន័ម៉ា?

ខ៖ អត់ដែលទេចៅ!

ក៖ ចាស(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ តាំងពីរួចអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅតែនឹងៗ!

ក៖ ចាសម៉ា ចឹងកាលនៅជំនាន់ពលពតនឹងគេអត់មានបានផ្លាស់ម៉ាទៅណាទេន័ម៉ាន័?

ខ៖ អត់ទេ គេមិនបានផ្លាស់ប្តូរអោយខ្ញុំទៅនៅ
ឯណាទេព្រោះអីកាលនឹងខ្ញុំជាប់កូនខ្ចី(ម៉ាមានកូនតូច)!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយកាលនឹងគេអត់មានថាជំលៀសម៉ាទៅណាទៅណាអត់មានទេ?

ខ៖ អត់ទេ
គេជំលៀសតែ....តែម៉ែឪរបស់ខ្ញុំទៅទេពួកគាត់នឹងត្រូវបានគេជំលៀសយកទៅអស់....

ក៖ អូ...គេជំលៀសទៅណាដែរម៉ា?

ខ៖
ហើយនឹងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអីនឹងគេយកទៅអស់ហើយនៅតែខ្ញុំម្នាក់ឯងនឹងទេ(សំលេងសត្វយំ)!

ក៖ គេជំលៀសអី....ឪពុកម្តាយបងប្អូនរបស់ម៉ានឹងយកពួកគាត់ទៅនៅខាងណាដែរម៉ា?

ខ៖ អីម...កាលនឹងមិនដឹងថាទៅខាងណាមកខាងណាទេ(សំលេងសត្វយំ) ខ្ញុំមិនដឹងដែរចៅ!

ក៖ អីម.....

ខ៖ គេជំលៀសទៅឆ្ងាយណាស់ទៅខាងភូមិអន្លង់ៗបឹងកាចាប់!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយអី...ពួកគាត់នៅពេលដែលគេជំលៀសហើយពួកគាត់ត្រឡប់មកវិញដែរឬទេម៉ា?

ខ៖ ពួកគាត់ត្រឡប់មកវិញអស់ហើយ!

ក៖ ពួកគាត់ត្រឡប់មកវិញ ជុំគ្នាអស់ហើយនឹងម៉ានី?

ខ៖ ចាសត្រឡប់មកវិញ ជួបជុំគ្នាវិញអស់ហើយ!

ក៖ ចាសម៉ា

ចឹងម៉ាមិនមានបងប្អូនឬក៏សាច់ញាតិរបស់ម៉ាណាមួយបានស្លាប់នៅក្នុងជំនាន់ពលពតនោះទេ?
?

ខ៖

អីម...ស្លាប់អស់ច្រើនណាស់មួយកូនមួយចៅរបស់ខ្ញុំទៅអស់មួយពូជ(កូនចៅរបស់ម៉ាស្លាប់អស់ច្រើន) នៅតែ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) មួយពូជនឹងនៅតែមួយទេ
ត្រឡប់មកស្រុកវិញនឹង(សំលេងមនុស្សស្រីនិយាយគ្នា)!

ក៖

អូ...គាត់ស្លាប់ដោយសារអីដែរម៉ាដោយសារតែគេយកគាត់ទៅសំលាប់ឬក៏គេជំលៀសគាត់ទៅហើយបាត់ដំណឹង(សំលេងកូនក្មេង)?

ខ៖ គេជំលៀសយើងទៅនឹងដូចថាណាយើងវាមានជំងឺឈឺស្អាតផង
ណាយើងវាអត់មានអីសំរាប់ហូបផង
(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)កូនចៅទៅទាំងប៉ុន្មានងាប់អស់នៅតែកូនមួយត្រឡប់មកវិញ!

ក៖ អូយម៉ា! ចាស ចឹងហើយម៉ាកាលនឹងនៅក្នុងជំនាន់ពលពតម៉ាមានអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំដែរ?

ខ៖ (សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) អីម...ខ្ញុំកាលនឹងអាយុចូលៗ៤០ហើយ
៤១ឆ្នាំហើយយ៉ាង(ម៉ាកាលសម័យនោះមានអាយុប្រហែលជា៤១ឆ្នាំ)!

ក៖

ចាសម៉ាចឹងហើយកាលនឹងគេប្រើម៉ាអោយធ្វើអីគេខ្លះដែរកាលជំនាន់ពលពតនឹងណាស់ម៉ា?

ខ៖ ចាស?

ក៖ កាលជំនាន់ពលពតនឹងគេបានប្រើម៉ាអោយធ្វើការងារអ្វីខ្លះដែរ?

ខ៖ អូ...ខ្ញុំហ្ន៎ស? គេគ្រាន់តែខ្ញុំដូចជាដាំពោត ដាំដំឡូង ដាំត្រាវអីចឹងទៅ
បន្ថែមបង្ការគ្រាន់ទុកធ្វើម្ហូបនឹងណាស់វាអីទេ
គេអត់មានធ្វើទុក្ខធ្វើទោសអីទេ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)គ្រាន់តែថាវាអត់ឃ្លានទាំងយើងទាំង
គេចឹងណាស់ហើយគេប្រើអោយធ្វើអីយើងចេះតែធ្វើនឹងទៅអត់ហ៊ានទៅតវាអីនឹងគេទេ
អាណិតតែកូនខ្ញុំកូនគេវាអត់ឃ្លានដូចតែគ្នានឹងណាស់ហើយត្រង់ថាគេធ្វើទោសអីនឹងអត់ទេបើ
គេប្រើអោយធ្វើអីក៏យើងធ្វើតាមតែគេប្រាប់នឹងទៅណាស់បើថាគេយកយើងទៅវ៉ៃចោលអីអត់
ទេ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយនៅពេលនឹងម៉ាធ្វើការនឹងម៉ាគិតថាវាធ្វើអោយពិបាកខ្លាំងដល់ថ្នាក់ណាដែលម៉ា
ដែលវាធ្វើអោយម៉ាចងចាំមិនអាចនឹងបំភ្លេចបានឡើយណាស់ម៉ា?

ខ៖

ចងចាំនឹងយើងចេះតែចងចាំហើយបើយើងមិនធ្វើទៅតាមគេទេគេផ្តាច់របបយើងហើយយើង
បានអីសំរាប់ហូបចឹងហើយចេះតែធ្វើទៅអោយតែបានបបរនឹងហូបកុំអោយអត់បានអត់ទឹក
ហើយ(សំលេងរញ្ជ័រព្រៃពីខាងក្រៅ) គេប្រើដូចគេដូចក្របីយ៉ាងនេះ(សំលេងកូនក្មេងស្រែក)!

ក៖ ចាសម៉ា

ចុះពេលនឹងអី...គេប្រើអោយម៉ាទៅធ្វើអីគេខ្លះដែលម៉ាគិតម៉ាចងចាំថាហើយវាពិបាកខ្លាំងណា
ស់ដែលធ្វើអោយម៉ាមិនអាចនឹងបំភ្លេចបានសោះឡើយនៅក្នុងមួយជីវិតរបស់ម៉ានឹងណាស់ម៉ា
ព្រោះដោយសារតែវាពិបាកខ្លាំងពេកចឹងណាស់ហើយចឹងម៉ាគិតថាមានការងារអីគេខ្លះដែល
លំបាកនឹងមានអីគេខ្លះ?

ខ៖ អីម!

ក៖ ចាស ចឹងម៉ាគិតថាមានការងារអីគេខ្លះដែលគេប្រើម៉ានឹងមានអីគេខ្លះ?

ខ៖ មានតែទៅស្ទូងទៅដកនឹងប៉ុន្តែយើងវាមិនចេះកាលនឹងទៅស្ទូងនឹងទៅឯខាងព្រែកហ្នឹង
ឯណោះទៅជិតបឹងប្រាទៅនៅនឹងៗទៅដេកនៅក្នុងព្រៃក្នុងផ្សែនៅនឹង
មានឈ្លឹងមានអីលោក៖អើយត្រីឆ្កាម(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)
ចឹងបានថាមិនភ្លេចទេនៅតែចាំចឹងបានថាបណ្តាំចៅបណ្តាំកូនអោយកូនរកអីកុំអោយពិបាកដ
ល់ខ្លួនចឹងណាស់បើបានស្រុកទេសបានសុខបានស្រួលចឹងទៅយើងចេះតែខិតខំរកចិញ្ចឹមជីវ
ិតទៅខ្លួនយើងវាមិនពិបាកប៉ុន្មានទេបើគេបើយើងបានដឹងថាវាពិបាកប៉ុនណា
ប៉ុន្មានជំនាន់មកហើយពីរបីជំនាន់មកហើយតាំងពីខ្ញុំដឹងក្តីមកប្រវត្តិរបស់ខ្ញុំមានភាពជួរចិត្តខ្លាច
ណាស់!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយចឹង....

គ៖ ហេ! យាយគន្ធន៍(សំលេងកូនក្មេងស្រែកហៅម៉ា)?

ខ៖ ចាសម៉ា!

ក៖ ចាសម៉ា ចឹងដល់ពេលហើយម៉ាកាល
នឹងនៅអី....ជំនាន់ពលពតនឹងម៉ាបានរបបអីគេដើម្បីទទួលទានប្រចាំថ្ងៃ?

ខ៖
ប្រចាំថ្ងៃគេដាំបាយអោយយើងហូបនៅ....ទៅការដ្ឋានទៅអោយយើងទៅហូបមួយកន្លែងចឹង
ណាស់គេអត់អោយយើងទៅហូបនៅឯផ្ទះរបស់យើងរៀងៗខ្លួនទេគេអោយបបរយើងហូបទៅ
ជូនណាទៅក៏បានហូបបាយចឹងទៅ
ជូនណាទៅបបរទៅលាយដំឡូងទៅលាយពោតចឹងយើងហូបហើយទៅយើងចេះតែហូបចឹង
ទៅគេចេះតែរកនឹកឃើញធ្វើអោយតែរួចៗទៅ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖
បានថាពិបាកអើយសែនពិបាកលោកអើយនៅកាលជំនាន់នឹងនោះ(មានសំលេងរំខានពីខាង
ក្រៅ)!

ក៖

អីម...ម៉ាហើយចឹងអី...គេបានប្រើម៉ាហើយម៉ាពិបាកខ្លាំងណាស់អី...គេអោយបាយម៉ាញ៉ូដែរឬ
ក៏មានតែបបរកាលនឹងម៉ា?

ខ៖ មានបាយពីណាមកមានតែបបរនឹងឯងទៅ....

ក៖ ចឹងហ៎ មិញខ្ញុំលឺម៉ាថាមានបាយដែរ!

ខ៖ បើបាយនឹងគេដាំបាយលាយដំឡូង
អញ្ជឹងតៅទៀតណាស់ពេលខ្លះទៅក៏លាយនឹងពោតចឹងទៅ គេមិនបានអោយ
បាយយើងហូបនឹងបានស្រួលបូលម្តងណាទេព្រះអង្គអើយ(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)
ហើយយើងម៉េចនឹងហ៊ានទៅថាយ៉ាងម៉េចអោយគេលោកមិនហ៊ានថាអីទេគេបញ្ជារយ៉ាងម៉េច
ធ្វើចឹង!

ក៖ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)
ហើយបបរគេមានអោយម៉ាហូបអីខ្លះម៉ាមានចាំមុខម្ហូបនៅក្នុងជំនាន់នឹងដែរឬទេ?

ខ៖ អីម.....មុខម្ហូបនោះស្បែកជ្រូកជាមួយនឹង....ស្បែកជ្រូកជាមួយនឹងផ្លែទ្រព ស្លម្លូរទៅស្លអីចឹង
ហូបជាមួយនឹងបបរទៀតណាមិនមែនបាយទេ!

ក៖ អីម!

ខ៖ បានថាប្រវត្តិកាលជំនាន់របស់ម៉ានឹងវាជូរចត់ណាស់ទៅមិនមែនស្រួលដូចសព្វថ្ងៃនឹងទេ!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយបបរនឹងអោយម៉ាមួយថ្ងៃប៉ុន្មានពេលប៉ុន្មានដងដែរ?

ខ៖ អីម....តែពីរដងនឹងព្រឹកនឹងល្ងាចនឹង តែថ្ងៃមិនមែនដូចធ្វើបាយថ្ងៃត្រង់
យកពេលព្រឹកនឹងទៅធ្វើជាបាយថ្ងៃត្រង់នឹងម្តង ហើយល្ងាចនឹងម្តង!

ក៖ អីម...ចាសម៉ាហើ
យម៉ានៅពេលដែលគេអោយម៉ាហូបមួយថ្ងៃតែពីរដងចឹងតើម៉ាហូបបានឆ្អែតដែរឬទេម៉ា?
ព្រោះរាល់ដងម៉ាធ្លាប់ពិសារបីដងម៉ាត្រូវហ្ន៎សម៉ា?

ខ៖ ចាសរាល់ថ្ងៃយើងហូបបីដងក្នុងមួយថ្ងៃណាស់នឹងទៅ!

ក៖ (សើច)!

ខ៖ មិនដឹងធ្វើម៉េចហ្នឹង បើគេដួសអោយយើងហូបតែប៉ុន្តែយើងមានតែហូបតែប៉ុន្តែទៅចេះតែទ្រាំអត់ទ្រាំឃ្លានចឹងទៅណាស់ចៅធ្វើម៉េចបើយើងកើតមកចំកាលៈទេសៈដំណាក់កាលចឹងនឹងហើយយើងមានតែចេះតែទ្រាំទៅអោយតែបានរស់មានជីវិតទៅ!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយចឹងម៉ានៅពេលដែលម៉ាហូបមិនគ្រប់គ្រាន់ចឹងពេលនឹងម៉ាមានដែលធ្លាប់ទៅលូចគេហូបដែរឬទេនៅពេលនឹង?

ខ៖ ខ្ញុំអត់មានទេអត់ដែលមានលូចអីគេទេចៅអើយ!

ក៖ ចាសចឹងកាលនឹងម៉ាអត់ដែលមានធ្លាប់លូចគេយកមកពិសារទេហ្នឹងម៉ា?

ខ៖ អត់ទេខ្ញុំខ្លាចណាស់ចៅ ខ្ញុំខ្លាចណាស់ខ្ញុំ ចឹងបានជាពួកគេនឹងថាពួកខ្ញុំបើទៅនៅក្រៅស្រុកក្រៅទេសនឹងមិនស្គាល់ច្បាស់ជាស្លាប់អស់ហើយបើអត់ហ៊ានអញ្ជឹងនោះ យើងអត់ហ៊ានទៅលូចអីគេទេ តែបើរបស់យើងនឹងដូចយើងមានដាំជាចេកដាំអីនឹងគ្រាន់បានហ៊ានកាប់អីខ្លះទៅយកទៅស្ទារអីចឹងទៅណាស់ទុកគ្រាន់យើងបានហូបខ្លះចឹងទៅបើទៅខាងក្រៅៗនឹងអត់ហ៊ានសោះតែម៉ង!

ក៖ (សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) ចាសត្រូវហើយម៉ាកាលជំនាន់នឹងគេតឹងតែងរឿងញុំគេអត់អោយដូចថាអី....

ខ៖ គេមិនអោយយើងចេះតែញុំផ្អែសផ្អាសទេលោកហើយ គេក្រឹតក្រមជាងអីទៅទៀតនឹងដើរទៅដល់កន្លែងហូបបាយនឹងសឹងតែថាដើរវាមិនដល់ទេកន្លែងបាយនឹងវាឆ្ងាយពីកន្លែងធ្វើការ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ ចាសហើយនិយាយពីប្រវត្តិរបស់ខ្ញុំនឹងវាពិបាកខ្លាំងណាស់ចឹងណាស់ចៅអើយ!

ក៖ ចាសៗម៉ា

ហើយម៉ាដល់ពេលហើយបន្ទាប់មកទៀតម៉ាបាន...នៅកាលជំនាន់ពលពតចឹងម៉ាធ្លាប់បបានឆ្លងកាត់ពិសោធន៍ចឹងម៉ាដឹងថានៅជំនាន់នឹងវាលំបាកអីចឹង
ម៉ាគិតថាចង់អោយរួចផុតពីជំនាន់នឹងអោយបានឆាប់ៗដែរឬទេ?

ខ៖ (សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) អីម...និយាយមិនចង់ម៉េចលោកអើយ
ទន្ទឹងអើយទន្ទឹងគ្រាន់តែប៉ុន្មាននឹងដូចជាយូរអើយសែនយូរ(សំលេងរញ្ជ័រញ្ជ័រពីខាងក្រៅ)
គ្រាន់តែប៉ុន្មានឆ្នាំសោះនឹង ទន្ទឹងអោយតែឆាប់រួចឆាប់ផុត
ជូនណាទៅបែកកូនបែកបងបែកប្អូនអស់រលីង
ខ្ញុំនៅតែខ្ញុំតើបែកបងបែកប្អូនម៉ែឪអស់រលីងនៅតែម្នាក់ឯង!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយដល់ពេលអញ្ចឹងហើយកាលដែលនៅក្នុងជំនាន់ពលពតនឹងម៉ាដែលត្រូវបានគេធ្វើបាប
ដែរឬទេម៉ា?

ខ៖ អត់អីទេខ្ញុំ គេអត់មានធ្វើបាបអីខ្ញុំទេ
ព្រោះគ្រួសាររបស់ខ្ញុំស្នូតណាស់ខ្លាចគេណាស់គេថាអោយធ្វើអីនឹងហើយមិនទៅហ៊ានលូច
ហ៊ានរះអីគេទេមានប៉ុន្មានហូបប៉ុន្តឹងទៅចេះតែទ្រាំអត់ទៅដើររេនរវីន្តនឹងចង់ដូលយ៉ាងនេះ
ចេះតែទ្រាំទៅអោយតែបានរស់កុំតែគេធ្វើទុក្ខបុកម្នេញយើងទៅបានហើយ
រឿងហូបចុករឿងអត់បានតែបើគេវ៉ៃធ្វើបាបខ្ញុំអត់ទេអត់មានគេវ៉ៃទេ!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយនៅពេលនឹងម៉ាធ្លាប់ឈឺដែរឬទេនៅក្នុងជំនាន់ពលពតនឹងបើម៉ាញ៉ូ...ពិសារអីអត់គ្រប់
គ្រាន់ចឹងបើគេអោយម៉ាហូបតែបបរម៉ាពិសារហើយតែពីរពេលទៀតចឹងណាស់ម៉ា?

ខ៖ ឈឺដែរតើ!

ហើយពេលដែលឈឺចឹងដើររេះស្លឹកឈើស្លឹកព្រៃជីកទៅស្លឹងត្រួយទៀបត្រួយអីនឹងចេះតែហូប
ទៅក្តៅខ្លួនក្តៅអីស្លឹកទៀបស្លឹកអីនឹងមានថ្នាំពេទ្យថ្នាំអីរបស់គេដែរតើពប៉ុន្តែយើងចង់ជាយើង
រេះតែស្លឹកទៀបយកមកច្របាច់ជីកទៅអោយវាបានត្រជាក់ខ្លួនទៅណាស់ចៅ!

ក៖ ចាសម៉ា ចឹងនៅក្នុងពេលនឹងម៉ាអត់មានបានឈឺអីក្រៅដូចថាអោយខ្លាំងធ្ងន់ធ្ងរទេ
គឺម៉ាគ្រាន់តែថាឈឺជំងឺលក្ខណៈថាជំងឺតិចតួចៗ?

ខ៖ ចាសកាលនឹងឈឺជំងឺតិចតួចទេ អត់មានខ្លាំងទេ!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយនៅពេលដែលគេប្រើម៉ានៅចំពេលដែលម៉ាឈឺនឹងគេនៅតែប្រើអោយម៉ាធ្វើការចឹងឬក៏
គេបានអោយម៉ានឹងឈប់សំរាកពីធ្វើការដែរម៉ា?

ខ៖

គេបានអោយយើងសំរាកដែរ បើយើងទៅមិនរួចទេយើងឈប់សំរាកមួយព្រឹកអីចឹងទៅនៅពេ
លដែលយើងជាទៅយើងទៅធ្វើការទៀតទៅ!

ក៖ គេប្រាប់យើងចឹងហ្នឹងម៉ា?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយទៅកងម៉ាកងកុមារកាលនឹងកងនារីកងអីនឹងគេៗកាចដាក់ម៉ាដែរឬទេ?
ឬក៏គេគិតថាម៉ាគិតថាអត់អីទេគេពេញចិត្តគេស្រលាញ់គេចេះតែអាណិតមេត្តាដល់យើងណា
ស់ម៉ា?

ខ៖ ចាសម៉ា

អត់អីទេរឿងកូនចៅគ្រាន់តែថាគេប្រើគ្រាន់តែអោយទៅ...កូនខ្ញុំនៅរៀងតូចៗដែរកាលនឹង
នោះ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ គេអោយទៅកើបអាចម៍គោអីនឹងខ្ញុំចេះតែទៅៗ
ទៅវីកណ្តារវីអីចឹងទៅក៏គ្នាចេះតែទៅហើយកូនខ្ញុំនៅតូចៗណាស់កាលនឹងនោះអត់មានទាន់
ចូលពួកកងគេទៅកាប់ដីកាប់អីធ្វើស្រូវធ្វើអង្ករអីអត់ដែរទេ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ កូនខ្ញុំវានៅតូចៗដែរណាស់!

ក៖ ហើយចុះក្រុមគ្រួសាររបស់ម៉ានៅជុំគ្នាដែរឬទេកាលនឹងម៉ា?
ដូចជាកូនរបស់ម៉ានឹងកាលនឹងនៅក្នុងតំបន់ជាមួយគ្នាឬក៏នៅបែកគ្នាដែរម៉ា?

ខ៖ កូនរបស់ខ្ញុំនៅទាំងអស់នឹងនៅជុំគ្នាទាំងអស់នឹង!

ក៖ ចាសម៉ា ចឹងបានជាម៉ាដឹងថាកូនរបស់ម៉ាមួយនឹងគេប្រើអោយធ្វើអីនឹងម៉ាន?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាស ហើយនៅពេលនឹងកូនរបស់ម៉ាមានដែលមកលេងមកជួបនឹងម៉ាដែរឬទេ
គេមានអោយសិទ្ធិមកលេងម៉ាដែរឬទេម៉ា?

ខ៖ អី...មានអីវាគ្រាន់តែទៅកើបអាចម៍គោមួយភ្លេតៗនឹងមួយព្រឹកៗនឹងឯង!

ក៖ ចាសម៉ា ហើយទៅថ្ងៃឡើងទំនេរ?

ខ៖ ដល់តែថ្ងៃទៅទំនេរចឹងទៅ

ដល់តែទំនេរចឹងទៅគេហៅទៅវីនេនេវីនោះចឹងទៅជូនណាក៏គេប្រើអោយទៅវីកណ្តុរចឹងទៅ
គេប្រើតែប៉ុន្តឹងទេ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ ព្រោះតែថាពួកវានឹងតូចៗកាលនឹងណាស់!

ក៖ ចាសម៉ាចាស ហើយទៅកូនរបស់ម៉ាប៉ុន្មាននាក់ដែលបានឆ្លងកាត់ជំនាន់អាពាហ៍នឹងម៉ា?

ខ៖ អីម...និយាយទៅទាំងអស់ម៉ង់កូនរបស់ខ្ញុំប៉ុន្មានអ្នកនឹងដូចថាបួន
ប្រាំអ្នកនឹងប៉ុន្តែគ្រាន់តែថាវានៅតូចៗនឹងណាស់មិនទាន់បានទៅធ្វើអីអត់នឹង!

ក៖ អីម....

ខ៖ កូនប្រុសរបស់ម៉ានោះគេអោយទៅកូរដី នៅតែក្នុងស្រុកដែរអត់មានទៅណាទេ
ទាល់តែមនុស្សធំៗបានគេបញ្ជូនទៅសមរម្យមិឯណោះ
ហើយយើងដូចនៅខាងក្រោយចឹងណាស់ចៅ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ក៖ ប្រាំអ្នកនឹងធ្វើការនៅក្នុងស្រុកនឹងទៅ តែប៉ុន្តឹងទេ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសម៉ា

ចឹងបងប្អូនរបស់ម៉ាអត់មានស្លាប់នៅក្នុងជំនាន់ពលពតនឹងដោយសារតែគេធ្វើបាបអីអត់ទេហ្នឹងម៉ា?

ខ៖ អត់ទេ ៗ!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយម៉ាមានអ្វីដែលធ្វើអោយម៉ាចងចាំខ្លាំងជាងគេនៅក្នុងជំនាន់ពលពតនឹងណាម៉ា?

ខ៖

តែកូនរបស់ខ្ញុំទេកូនរបស់ខ្ញុំដេញគេជំលៀសទៅឆ្ងាយនឹងគ្នាស្លាប់បាត់ហើយ(កូនរបស់គាត់ដែលត្រូវគេជំលៀសទៅឆ្ងាយបានស្លាប់បាត់ហើយ)ពិបាកទាំងម្តាយទាំងកូននឹងទៅទាំងប៉ុន្មានបួន

ប្រាំអ្នកក៏មិនដឹងតែនៅពេលដែលគ្រឿងប្រុករួមកវិញរស់បានតែមួយមក(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) គេអោយគ្នាទៅរស់នៅកន្លែងតំបន់ឆ្ងាយគេចែកទឹកកន្លែងនឹងអត់ខ្លាំងហើយបានជាកូនរបស់ខ្ញុំគ្នាស្លាប់នឹង!

ក៖ ចាស អើយម៉ា ហើយអី...គាត់អាយុប៉ុន្មានហើយម៉ាកូនរបស់ម៉ាកាលនឹងណាស់ម៉ា?

ខ៖ កូនរបស់ទើបតែអាយុប៉ុន្មានអី....ចូល៣០ឆ្នាំហើយទេដឹងជាងសាមហើយមើលទៅ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ ហើយឥឡូវនឹងនៅសល់តែចៅមួយទេនឹង គេមានកូនមានចៅរបស់គេនឹងបានបី បួន ប្រាំអ្នកទៀតទៅហើយ!

ក៖ ចាសម៉ា(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ ហើយគ្នាកំសត់កម្រកូនណាស់ វាទៅឆ្ងាយ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ អត់បាយអត់ទឹក(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) រកអោយកូនស៊ីជូនណាទៅក៏ស្លាប់ទាំងអស់គ្នាចឹងទៅ!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយអី...ម៉ានៅពេលដែលម៉ាដាច់ពីអាពាហ៍នឹងមកម៉ាធ្វើអីដែរដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនឯងណាស់
ម៉ា?

ខ៖ (សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) អីម....ចេះតែរកនេះរកនោះទៅ

កាលនឹងគេអោយរកមង(ដាក់មងរកត្រី)រកអីនឹង រកមិនចូលក្នុងក្រុមសាមគ្គីទេ
កាលនឹងយើងបានបែកពីអាពាហ៍ហើយៗអ្នកណាមានអីរកនឹងទៅណាស់ទៅ
ទិញអីៗយកមកលក់ដូរអញ្ចឹងទៅ ទិញល្អិតទិញអីនឹងយកមកលក់ដូរមានលុយចាសឯណា
ទិញល្អិតទៅទិញទៀនធុបទៅយកទៅលក់ទៅដូរអោយគេចឹងទៅគ្រាន់បាននឹងចិញ្ចឹមពោះ
ទៅ តិចៗមករហូតដល់ឥលូវនេះហើយពិបាកណាស់ហត់ណាស់កូនហើយ!ឪ

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយចុះម៉ាមានចង់ចាំអ្វីដែលម៉ាគិតថាពិបាកជាងគេនៅក្នុងជីវិតរបស់ម៉ាដែលធ្វើអោយម៉ាមិន
អាចបំភ្លេចបានណាស់ម៉ា?

ខ៖ ចាំនឹងចាំមិនភ្លេចទេ

ចឹងហើយបានថាចេះតែផ្អែផ្អាំកូនចៅនឹងកុំកូនវានេះ...អោយវាខិតខំប្រឹងរកប្រឹងស៊ីទៅស្រុកទេ
សគេសុខស្រួលហើយខំរកស៊ីទៅកុំអោយអត់កុំអោយឃ្លានចឹងទៀតណាស់នាងអើយ!

ក៖ ចាសៗម៉ា....

ខ៖ (ស្តាប់មិនបានលឺច្បាស់)!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយចុះចំណែកឯអ្វីដែលម៉ាបានជួបប្រទះនៅក្នុងមួយជីវិតរបស់ម៉ាហើយវាធ្វើអោយម៉ាស
ប្បាយចិត្តជាងគេណាស់ម៉ាតើមានម៉ាអ្វីដែលធ្វើអោយម៉ាសប្បាយចិត្តដែរឬទេ?

ខ៖ អីម....ដូចជាសព្វថ្ងៃនឹងដូចជាសប្បាយចិត្តខ្លះៗហើយណាស់ទៅ
ដូចជាកាត់បន្ថយបានច្រើនណាស់ កាត់បន្ថយខ្លះហើយ....

ក៖ រឿងអីគេទៅម៉ារឿង.....(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖

បើពីដើមនឹងវាចេះតែមានចែមានចុះដល់ឥរិយាបថនឹងមានតែដូចទ្រង់រៀងរឹចចំរើននៅក្នុងខ្លួនចឹង
វាធ្វើអោយយើងវាបានសប្បាយចិត្តខ្លះៗការសប្បាយចិត្តនឹងវាកាន់តែច្រើនហើយ
អត់មានកើតទុក្ខនោះទេ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ សព្វថ្ងៃខ្ញុំភ្លេចភ្លាំងអស់ច្រើនណាស់ បើវិញនិយាយភ្លេចមុខភ្លេចក្រោយ!

ក៖ ចាសម៉ា

ហើយអី...ចឹងជីវិតរបស់ម៉ាធ្លាប់មានអ្វីដែលធ្វើអោយម៉ាសប្បាយចិត្តមានហើយន៏ម៉ាន់?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសម៉ា មានអីខ្លះទៅម៉ាអាចជួយប្រាប់បានឬទេ?

ខ៖ អាដៃងនៃ(ភាសាតំបន់)

វាបានកូនគេរកស៊ីមានបានបន្តិចបន្តួចចឹងទៅគេចេះតែជួយផ្តល់មកដល់ខ្ញុំអីចឹងខ្លះៗចឹងមក
ណាស់គ្រាន់បានសប្បាយចិត្តនឹងគេ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ គ្រាន់បានចែកគ្នាបន្តិចបន្តួចនឹងទៅជូនណាទៅគេជូនលិចជូនកើតនឹងទៅណាទៅ!

ក៖ ចាសម៉ា

អីម...ហើយម៉ាកាលពីពេលដែលម៉ានៅក្មេងៗម៉ាមានដែលធ្លាប់ស្រមៃថាធំឡើងម៉ាចង់ធ្វើអីដៃ
របូទេម៉ា?

ខ៖ អីម...មិនដឹងថាធ្វើអីទេនាងមុខរបរខ្ញុំនោះ

ម៉េចនឹងបានការងារអីធ្វើធំជុំនឹងគេបើយើងអត់ចេះអត់អីចឹងនោះ

អត់មានទេ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

គិតតែថាចេះតែនាំគ្នារកទៅចេះតែទៅទិញអីទុកគ្រាន់លក់ជូរនឹងគេចឹងទៅចិញ្ចឹមខ្លួនចិញ្ចឹមជីវិត

តទៅត្បាញវែនឹងទល់នឹងសព្វថ្ងៃនឹងទៅ

កូនខ្ញុំគ្មានបានទៅធ្វើការនឹងគេឯណាអត់ផងនឹង(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អីម...ចាសម៉ាចុះចឹងកាលនឹងម៉ាមានបានចូលរៀនដែរឬទេម៉ា?

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានចូលរៀនអីនឹងគេទេនាង ឪពុកម្តាយក្របានអីនឹងចូលរៀនសូត្រនឹងគេទេ!

ក៖

អីម...ចាសហើយអី...កាលនឹងម៉ាមិនបានចូលរៀនសូត្រនឹងគេទេតែម៉ាបានអី...ចូលធ្វើការអី
ដែរឬទេម៉ាកាលជំនាន់មុនណាស់ម៉ា?

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានធ្វើអីទាំងអស់នឹង(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចឹងអី...ម៉ាអី...បានធំឡើងនឹងគឺបាននៅជាមួយនឹងឪពុកម្តាយហើយទៅគាត់ចិញ្ចឹមទៅ
ហើយបានរៀបការមានគ្រួសារហើយបានខាងលោកតាជាអ្នកចិញ្ចឹមវិញចឹងន័ម៉ា?

ខ៖ ចាសម៉ា!

ក៖ ចាសម៉ាហើយកាលនឹង.....

ខ៖ កាលពីដើមនឹងមានបានរកអីទេកូន...ចៅហើយ

ទៅទិញតែស្វាយទិញតែផ្លែជំពូគេនឹងដើរលក់ដូរចឹងទៅកាលនឹងណាស់
ហើយសុទ្ធតែចែវទូកទៀតណាស់កាលនឹងមិនទៅមានកាណូតឯណាបើកដូ
ចយើងសព្វថ្ងៃនេះ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ ចែវទូក ចែវកូននឹងទៅទិញអីៗនឹងដោលទៅតាមព្រែកនឹងទៅ
ពីដើមមិនទៅមានកាណូតឯណាសំបូរហូរហៀរដូចយើងឥលូវនេះ!

ក៖ ចាសម៉ាចាស

អីម...ចឹងអី...ម៉ាជាចុងក្រោយតើម៉ាមានពាក្យជេចជំអីដើម្បីផ្តាំផ្តើរទៅដល់ក្មេងហើយនឹងអី...
អ្នកដែលគេបានស្តាប់សំលេងរបស់ម៉ាពីពង្សប្រវត្តិហើយនឹងជីវៈប្រវត្តិរបស់ម៉ាហើយនឹងការត

សូន្យនៅក្នុងជីវិតរបស់ម៉ាតាំងពីមុនរហូតមកដល់ឥលូវនឹងតើម៉ាមានពាក្យពេចជ័អីដើម្បីផ្តាំផ្តើរទៅដល់កូនចៅជំនាន់ក្រោយដែរឬទេ?

ខ៖ ផ្តាំអោយថាខំប្រឹងធ្វើប្រឹងរកចឹងទៅចិញ្ចឹមខ្លួន(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)
កុំអោយពិបាកវេទនាដល់តែថាយើងវាមានបានទៅដូចថាវាសប្បាយចិត្តសប្បាយថ្លើមចឹងទៅ
អោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយនឹងអោយខិតខំប្រឹងប្រែងឡើង
ប្រឹងធ្វើប្រឹងរកទៅតែមានបានយើងចេះតែសប្បាយចិត្តហើយតែអត់នឹងមិនដឹងថាសប្បាយជា
អីទេ វាអត់សប្បាយកើតទុក្ខវិញ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ ចឹងណាស់បានថាសព្វថ្ងៃនឹងចេះតែព្រួយៗនឹងនិយាយមិនចង់ចេញទេ!

ក៖ ចាសម៉ា!

ខ៖ យើងវាអត់មានមុខរបរអីធំដុំរកស៊ីនឹងគេយើងវាកំបុកកំប៉ុកនឹងចេះតែខំប្រឹងរកទៅ
បន្តិចបន្តួចនឹងយើងចេះតែផ្សែផ្សំគ្នាចឹងទៅ អោយតែបានរស់ទៅនៅនឹងទៅ!

ក៖ ចាសម៉ា ចាសចឹងម៉ាមានជាពាក្យពេចជ័អីចង់ផ្តាំផ្តាំបន្ថែមដែរឬទេម៉ា?
ម៉ាមានពាក្យជាចុងក្រោយដែរឬទេម៉ា?

ខ៖ អត់មានពាក្យពេចជ័អីសំរាប់ផ្តាំផ្តាំទៀតទេចៅអស់ហើយ!

ក៖ ចាសម៉ា ចឹងជាចុងក្រោយអរគុណច្រើនម៉ាជំរាបលា!

ខ៖ ចាស!

